

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เขี่ยวชาญการท่องเที่ยว

ชื่อ	สถานที่ทำงาน
1. อาจารย์ รัฐพิทยา หิรัญหาด	สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
2. อาจารย์ กาญจารัตน์ รัตนสนธิ	สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
3. อาจารย์ วรพล รัตนเหลืองอรุณ	สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
4. อาจารย์ สุจิตรา ริมดุสิต	สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
5. อาจารย์ อรอนงค์ ศรีไพบูลย์	มหาวิทยาลัยพายัพ
6. อาจารย์ อัมพรรณ ชวาง	มหาวิทยาลัยพายัพ
7. อาจารย์ ฐิติ ฐิติจำเริญพร	มหาวิทยาลัยพายัพ
8. อาจารย์ สุนิศา เกษกุลวงศ์	มหาวิทยาลัยพายัพ
9. อาจารย์ เนตรชนก นันทนี	มหาวิทยาลัยพายัพ
10. รศ.ดร. เทพ พงษ์พาณิช	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
11. อาจารย์ โชค จรุงคนธ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
12. อาจารย์ ทรงศักดิ์ ภู่น้อย	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
13. รศ. ดร. นำชัย ทันผด	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
14. อาจารย์ ฉัตรแก้ว สินารักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
15. อาจารย์อนันญา รัตนบูรณะรัฐ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
16. ผศ.ดร. ทักษิณ คุณารักษณ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
17. รศ. พลอยศรี โปรดานนท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
18. อาจารย์ จิตศักดิ์ พุฒาร	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
19. นาย ทวี ทะพิงค์แก	พาร์เมก้าวิมีแม่แรมออดิค
20. นางนุชนันท์ บุญมี	สายนำฝึกออดิค

**ภาคผนวก ข รายชื่อสมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่ให้สัมภาษณ์บ้านเมืองค้า ตำบลโป่งแยง
อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่**

กลุ่มผู้ปลูกผลผลิตสารพิษ

1. นายต่ออม	เหล่าเสือ	หัวหน้ากลุ่ม
2. นางอุไร	ชัยเทพ	
3. นายสาย	เหล่าเสือ	
4. นายจันทร์	สนนิรัตน์	
5. นายสม	รัตน์มนภิการ	

กลุ่มผู้ปลูกไม้ดอก

1. นายประกิต	มาภิรมณ์	หัวหน้ากลุ่ม
2. นายทวี	สะบันนา	
3. นายสมเกียรติ	สะบันนา	
4. นายสมบูรณ์	ถาตะกา	
5. นายชุมพล	ถาตะกา	
6. นายบุญ	สะบันนา	
7. นายศักดิ์	มนีทองเจริญ	
8. นายนิคม	วงศ์นอง	
9. นายเลื่อน	มาภิรมณ์	
10. นายบุญรัตน์	จินาเหมฆ	
11. นายบุญรัตน์	เนตรภาพ	

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

1. นายอ้วภา	ปัญจันทร์	หัวหน้ากลุ่ม
2. นางเกศสุดา	จันทร์เกิด	
3. นางวิโอ	สารยาสะ	
4. นางสายฟัน	วงศ์นอง	
5. นางบัวจันทร์	อิ่มเตชา	
6. นางสุดา	สารยาสะ	
7. นางบัวจันทร์	อิ่มเตชา	
8. นางศิรียน	วงศ์รังสี	
9. นางอุทัย	สุพงษ์น้อย	
10. นางนงนุช	มาภิวงค์	
11. นางเกรศрин	ปันตะแก้ว	
12. นางศรีอ่อน	สะปันนา	

**ภาคผนวก ก แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำน้ำหนักประเมินศักยภาพ
การท่องเที่ยวเกษตรโดย Delphi Method ครั้งที่ 1**

แบบพิจารณา ครั้งที่ 1

**การให้คะแนนค่าถ่วงน้ำหนักของปัจจัยต่าง ๆ
เพื่อการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเกษตร**

1. วัตถุประสงค์

- 1) กำหนดปัจจัยที่เหมาะสมในการพิจารณาศักยภาพของการท่องเที่ยวเกษตร ตลอดจน
ปัจจัยอื่น ๆ
- 2) ประเมินค่าถ่วงน้ำหนักที่เหมาะสมโดยกรรมวิธี Delphi Method สอบถามจากผู้เชี่ยว
ชาญด้านต่าง ๆ เพื่อให้คะแนนตามความคิดเห็น ทำการประมวลสรุปและส่งกลับเพื่อให้ความคิด
เห็นหลาย ๆ รอบ จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่เหมาะสม
- 3) นำคะแนนค่าถ่วงน้ำหนักไปพิจารณา ตามกรรมวิธีคณิตศาสตร์ต่อไป

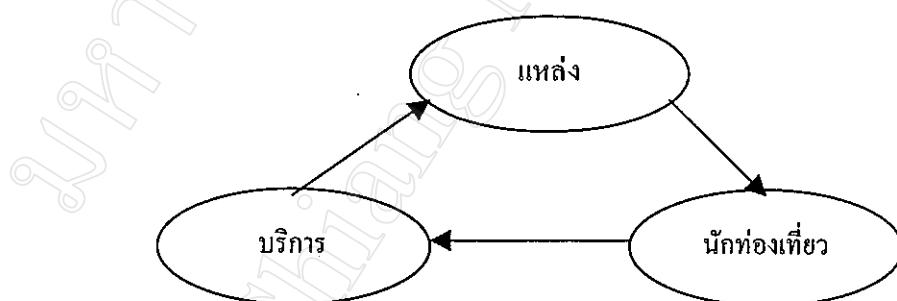
ส่วนที่ 1 การให้นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเกษตร

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเกษตร (Agro-tourism) เพื่อเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้นิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเกษตร ไว้ 3 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 การให้นิยามโดยใช้หลักองค์ประกอบ

การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ แหล่งหรือสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวบริการ และนักท่องเที่ยว จากการพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 3 ประการในการท่องเที่ยว เที่ยวเกษตรจะมีลักษณะ ดังนี้

- แหล่ง หมายถึง กิจกรรมการเกษตรที่สามารถดึงดูดและเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว
- บริการ หมายถึง มีจัดไว้ให้รองรับเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
- นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ต้องการได้รับความรู้และ ความเพลิดเพลิน มีความสามารถและยินดีจะจ่ายเพื่อเข้าถึงแหล่งและใช้บริการ

สรุปนิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเกษตร โดยพิจารณาจากหลักองค์ประกอบ เป็นดังนี้

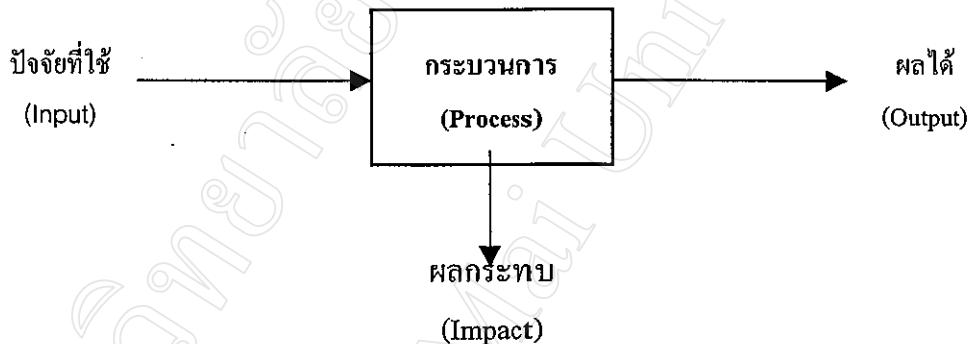
“การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลักด้านการเกษตรที่สามารถดึงดูดและเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว โดยมีบริการจัดไว้ให้รองรับเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความรู้และเพลิดเพลิน โดยนักท่องเที่ยวมีความสามารถและยินดีจะจ่ายเพื่อเข้าถึงแหล่งและใช้บริการนั้น”

แบบที่ 2 การให้นิยามโดยใช้หลักการเชิงระบบ

การใช้หลักการดังกล่าวเนี้ยโดยพิจารณาจากการท่องเที่ยวมีปัจจัยที่ใช้ (Input) กระบวนการ (Process) และผลได้ (Output) รวมทั้งผลข้างเคียง (Effect) หรือผลกระทบ (Impact) ปัจจัยที่ใช้ (Input) หมายถึง ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมเกยตระเป็นหลัก รวมทั้งบริการ

กระบวนการ (Process) หมายถึง การบริหารและการจัดไว้เพื่อรับรองรับการท่องเที่ยว

ผลได้ (Output) หมายถึง ความพึงพอใจนักท่องเที่ยวและรายได้ของเกยตระ ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งบวกและลบ

สรุปนิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเกยตระโดยพิจารณาจากหลักการเชิงระบบเป็นดังนี้

“การท่องเที่ยวที่ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรมเกยตระเป็นหลัก มีการบริหารและการจัดไว้เพื่อรับรองรับการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวและสร้างรายได้แก่เกยตระ และมีการจัดการผลกระทบ”

แบบที่ 3 การให้นิยามโดยหลักการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

เป็นหลักการพิจารณาโดยคำนึงถึงหลักการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับการคำนึงถึงปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชนและมีการจัดระบบบริหารและจัดการที่ดี จึงให้ความหมายการท่องเที่ยวเกยตระ ดังนี้

“การท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกยตระเป็นหลัก มีการจัดการโดยใช้หลักการเชิงอนุรักษ์โดยเกยตระเข้ามีส่วนร่วม มีการจัดระบบการบริหาร การจัดการคุณภาพ โดยมุ่งให้บังเกิดผลทางด้านส่งเสริมการพัฒนาการเกยตระ การพักผ่อน การศึกษาทางวัฒนธรรม และการรักษาสภาพแวดล้อม”

ท่านคิดว่า尼ยามและความหมายของการท่องเที่ยวเกษตรแบบไดนามะสมที่สุด

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

หมายเหตุ ถ้าท่านมีความคิดเห็นว่าการให้นิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้ง 3 แบบยังไม่ครอบคลุมหรือถูกต้อง กรุณาระบุรายละเอียดนิยามและความหมายของ การท่องเที่ยวเกษตรที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

รายละเอียดผู้ประเมินคะแนน

ชื่อ..... นามสกุล.....
 ตำแหน่ง..... สถานที่ทำงาน.....
 โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ส่วนที่ 2 ศักยภาพการท่องเที่ยวเกษตร

การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวท่านคิดว่าดัชนีชี้วัดต่อไปนี้ มีความสำคัญทางการท่องเที่ยวในระดับใด

ดัชนีชี้วัด	ระดับที่ท่องเที่ยว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว					
2. สภาพการเข้าถึง					
3. สิ่งอำนวยความสะดวก					
4. สภาพแวดล้อม					
5. ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว					
6. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว					
7. การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่น ในการจัดการท่องเที่ยว					

- หมายเหตุ: 1. การพิจารณาค่าคะแนนของแต่ละปัจจัยเป็นไปโดยอิสระมิใช่การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยเพื่อเรียงลำดับความสำคัญ ดังนั้นในปัจจุบันอาจได้รับค่าคะแนนที่เท่ากันได้
 2. ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว มีความหมายต่างจากปัจจัย CARRYING CAPACITY FOR TOURISM DEVELOPMENT (โปรดอ้างรายละเอียดหน้าถัดไป)

รายละเอียดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายและตัวบ่งชี้ (Indicators)
1. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - สภาพภูมิทัศน์ - ทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่า เช่น เกาะ แม่น้ำ ภูเขา ฯลฯ - ผลผลิต เช่น อาหารสด ผลไม้ ผัก ฯลฯ - เทคโนโลยีการผลิต เช่น อุปกรณ์ท่องเที่ยว ห้องอาหาร ร้านอาหาร ฯลฯ - การแปรรูป ผลผลิต เช่น อาหารแปรรูป ของใช้ในครัวเรือน ฯลฯ - ประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น งานประจำปี งานนมัสการ ฯลฯ - แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน วัดวาอาราม ฯลฯ - แหล่งท่องเที่ยวทางวิถีชีวิตริมแม่น้ำ เช่น หมู่บ้านชาวมุสลิม ชาวม้ง ฯลฯ
2. สภาพการเข้าถึง	<ul style="list-style-type: none"> - การมีถนนเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนน柏油 ถนนดิน ถนนลาดยาง ฯลฯ - ที่ดังที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ เช่น หมู่บ้านห้วย หมู่บ้านป่า หมู่บ้านชายฝั่ง ฯลฯ
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	<ul style="list-style-type: none"> - การให้บริการ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ร้านขายยา ร้านสะดวกซื้อ ฯลฯ - แหล่งท่องเที่ยวที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เช่น สวนสนุก น้ำตก ทะเลสาบ ฯลฯ - แหล่งท่องเที่ยวที่ฟรี เช่น วนาราม วัดวาอาราม ฯลฯ
4. สภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการดูแลรักษาความสะอาด เช่น ถนนสะอาด ท่อระบายน้ำสะอาด ท่อระบายน้ำไม่漫溢 ฯลฯ - สภาพอากาศ เช่น อากาศดี อากาศไม่ดี ฝนตก ลมแรง ฯลฯ
5. ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ทางสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการจัดการด้านการท่องเที่ยว เช่น สถานทูต ห้องน้ำ จอดรถ ฯลฯ - ความปลอดภัยทั้งร่างกายและทรัพย์สิน เช่น ไม่มีคนร้าย ไม่มีอาชญากรรม ไม่มีภัยธรรมชาติ ฯลฯ - ความเป็นมิตร ความเป็นกันเอง เช่น มนต์เสน่ห์ ความงาม ความน่ารัก ฯลฯ
6. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดนิทรรศการด้านการท่องเที่ยว เช่น นิทรรศการประวัติศาสตร์ นิทรรศการศิลปะ ฯลฯ - ระบบการให้ความรู้ การสื่อสารเชิงพาณิชย์ เช่น โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

คัดนีชีวัต	ความหมายและตัวบ่งชี้ (Indicators)
7. การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน <ul style="list-style-type: none"> • การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว • การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ • การมีส่วนร่วมควบคุมคุณภาพและการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น • การมีส่วนร่วมในการบริการ • การมีส่วนร่วมในการเตรียมการจัดการวางแผน

**ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำน้ำหนักการประเมินศักยภาพ
การท่องเที่ยวเกษตรโดย Delphi Method ครั้งที่ 2**

แบบพิจารณา ครั้งที่ 2

**การให้คะแนนตัวถ่วงน้ำหนักของปัจจัยต่าง ๆ
เพื่อการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเกษตร**

1. วัตถุประสงค์

- 1) กำหนดคัดชันที่เหมาะสมสูงในการพิจารณาศักยภาพของการท่องเที่ยวเกษตร ตลอดจน
ปัจจัยอื่น ๆ
- 2) ประเมินค่าถ่วงน้ำหนักที่เหมาะสมโดยกรรมวิธี Delphi Method สอบถามจากผู้เชี่ยว
ชาญด้านต่าง ๆ เพื่อให้คะแนนตามความคิดเห็น ทำการประมวลสรุปและส่งกลับเพื่อให้ความคิด
เห็นหลาย ๆ รอบ จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่เหมาะสม
2. นำคะแนนค่าถ่วงน้ำหนักไปพิจารณา ตามกรรมวิธีคณิตศาสตร์ต่อไป

ท่านมีความคิดเห็นต่างจากคะแนนมัชยฐานที่ได้จากการประมวลความคิดเห็นผู้เชี่ยวกรร巾ที่ 1

ปัจจัยที่ 1.....

ปัจจัยที่ 2.....

ปัจจัยที่ 3.....

ปัจจัยที่ 4.....

ปัจจัยที่ 5.....

ปัจจัยที่ 6.....

ปัจจัยที่ 7.....

คำชี้แจงสำหรับการตอบแบบสอบถาม

- * หมายถึง ระดับคะแนนที่ท่านเลือกใช้ในแบบสอบถามรอบที่ 1
- หมายถึง ค่ามัธยฐานของข้อความจากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- หมายถึง พิสัยระหว่างควรให้ถูกต้องของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- มัธยฐาน หมายถึง ค่าหนึ่งในระดับคะแนนที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด
- จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- พิสัยระหว่างควรได้ หมายถึง ช่วงระดับความคิดเห็นของคำตอบจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่กระจายอยู่รอบ ๆ มัธยฐาน

แต่ละท่านจะเปลี่ยนคำตอบใหม่หรือจะยังคงยืนยันคำตอบเดิมของท่านก็ได้ ดังกรณีต่อไปนี้

1. ถ้าหากท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิม และคำตอบเดิมของท่านอยู่ในช่วง ————— ท่านไม่ต้องทำเครื่องหมายใดๆ ลงในช่องระดับคะแนนของข้อความนี้ๆ
2. ถ้าท่านยังยืนยันคำตอบเดิม และ คำตอบเดิมของท่านไม่อยู่ในช่วง ————— ให้ท่านกรุณatestดงเหตุผลในการยืนยันคำตอบเดิม
3. กรณีที่ท่านต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมของท่านจากแบบสอบถามรอบที่ 2 ให้ทำเครื่องใหม่ ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นของข้อความที่ท่านเลือกใหม่ และคำตอบที่ท่านเลือกใหม่ไม่อยู่ในช่วงของ ————— ให้ท่านกรุณatestดงเหตุผลด้วย

น้ำหนักความคิดเห็นของข้อความนี้ๆ ตามระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้มากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้มาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้ปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้น้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนี้น้อยที่สุด

ดัชนีชี้วัด	ระดับที่ท่านเห็นด้วย				
	1	2	3	4	5
1. การมีส่วนร่วมของพมพนหรือห้องถิน ในการจัดการห้องเที่ยว				4.50	4.83 ● 5.16
2. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว					4.83 ● 4.51 5.17
3. การบริหารการจัดการการห้องเที่ยว				3.84	4.73 ● 5.12
4. สภาพแวดล้อม				4.00	4.67 ● 5.08
5. ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยวทางสังคม				4.06	4.58 ● 5.05
6. สิ่งอำนวยความสะดวก			3.5	4.06 ●	4.67
7. สภาพการเข้าถึง			3.33	4.00 ●	4.67

รายละเอียดดัชนีชี้วัด

ดัชนีชี้วัด	ความหมายและตัวบ่งชี้ (Indicators)
1. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - สภาพภูมิทัศน์ - ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร <ul style="list-style-type: none"> • ผลผลิต • เทคโนโลยีการผลิต • การปรับรูป ผลผลิต - ประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน เกี่ยวข้องกับการเกษตร - แหล่งท่องเที่ยวแวดล้อมหรือใกล้เคียง
2. สภาพการเข้าถึง	<ul style="list-style-type: none"> - การมีถนนเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว - ที่ดังที่ใกล้ถนนใหญ่หรือถนนรอง
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	<ul style="list-style-type: none"> - การให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> • ที่พัก • ร้านอาหาร • ร้านขายของที่ระลึก • ตุ๊ก • ที่จอดรถ • หน่วยประชาสัมพันธ์หรือฝ่ายต้อนรับ
4. สภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการดูแลบริเวณแหล่งท่องเที่ยว สวยงามสะอาด - มนต์เสน่ห์ เช่น น้ำตก อากาศ ขยาย
5. ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ทางสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ความปลอดภัยทั้งร่างกายและทรัพย์สิน - ไม่เป็นพื้นที่ห่วงห้ามหรือยกแก่การขอ อนุญาตให้เข้าท่องเที่ยวในพื้นที่
6. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดบุคลากรด้านการท่องเที่ยว(มัคคุเทศก์) - ระบบการให้ความรู้ การสื่อความหมาย

ดัชนีชี้วัด	ความหมายและตัวบ่งชี้ (Indicators)
7. การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยว	<p>- ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> • การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว • การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ • การมีส่วนร่วมควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น • การมีส่วนร่วมในการบริการ • การมีส่วนร่วมในการเตรียมการจัดการวางแผน

ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และเจ้าของกิจการผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวเกษตร
จังหวัดเชียงใหม่
ประเด็นที่ต้องสัมภาษณ์

1. ข้อมูลทางด้านกายภาพ	วัน.....เวลา....สถานที่	หมายเหตุ : อุปกรณ์เสริม
1.1 สถานที่ตั้ง	คำตอบ.....	บันทึกเทป
1.2 การเดินทาง	คำตอบ.....	
2. ข้อมูลการท่องเที่ยว		
2.1 การดำเนินงาน	คำตอบ	
2.2 จุดเด่นที่น่าสนใจ	คำตอบ.....	

3. ข้อมูลการให้บริการ	วัน.....เวลา....สถานที่	หมายเหตุ : อุปกรณ์เสริม
3.1 ที่พัก (จำนวน)	คำตอบ.....	บันทึกเทป
3.2 กิจกรรมที่นำเสนอท่องเที่ยว (จำนวนกิจกรรม)	คำตอบ.....	
3.3 ค่าใช้จ่ายในการเข้าชม	คำตอบ.....	
4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ		
4.1 ปัญหา	คำตอบ.....	
4.2 ข้อเสนอแนะ	คำตอบ.....	

ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ครรภ์พื้นที่กรุงศรีกษมาห์บูร์นไม้ดอกก้าวหน้า

หมู่ที่ 3 บ้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยง อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่

กลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 3

บทสรุปของผู้สังเกต

ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์

ปัญหาที่พบในระหว่างทำการสัมภาษณ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางสาวภาณี เวชสิทธินิรภัย

วัน เดือน ปีกิจ

15 มีนาคม พ.ศ. 2515

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2523

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรี ปีการศึกษา 2534

สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต

สาขาวิชาสัตวศาสตร์ (สัตว์ปีก) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปีการศึกษา 2537

ประสบการณ์ทำงาน

นักเกย์ตระ กรมส่งเสริมการเกษตร ปี พ.ศ. 2538 – 2539

นักวิชาการประมง (ลูกจ้างชั่วคราว) กรมประมง ปี พ.ศ. 2540